

## Arrest

nr. 109 517 van 10 september 2013  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 30 april 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 maart 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 13 mei 2013 met referentenummer 30242.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 juni 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 juli 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. VAN LAER en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 20 augustus 2012 het Rijk binnen en diende op dezelfde dag een asielaanvraag in. Op 29 maart 2013 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing van verzoeker luidt als volgt:

**“A. Feitenrelaas**

Volgens uw verklaringen bent u een Tamil afkomstig uit Vavuniya en bent u in het bezit van de Sri Lankaanse nationaliteit. U werkte in Sri Lanka in de winkels van uw broer T. (...) in Vavuniya. U heeft nooit op enigerlei wijze iets te maken gehad met het LTTE (Liberation Tigers of Talim Eelam). Op 17 december 2011 was u met twee vrienden, S.T. (...) en P. (...), aan het fietsen toen jullie werden tegengehouden door 3 militairen in uw wijk Maha Rambaikulam te Vavuniya. Zonder aanwijsbare aanleiding werden u en P. (...) geslagen waardoor jullie van jullie fiets vielen. Uw andere vriend T. (...) wed met een ijzeren staaf door deze militairen geslagen. Hij bloedde hierdoor ernstig aan het hoofd. U en P. (...) slaagden erin te ontkomen en renden naar de ouderlijke woning van T. (...). Daar vertelden jullie aan zijn moeder wat hem overkomen was en dat hij er erg aan toe was. Hierna begaven jullie beiden zich naar jullie eigen woning. U vertelde uw moeder tevens wat er gebeurd was en die besloot u nog diezelfde dag naar een tante in T. (...) te brengen. Daar verbleef u ongeveer een week. Twee van uw broers, T. (...) en P. (...), verbleven uit voorzorg sinds 17 december 2012 bij uw grootmoeder in Thonakal. Ondertussen waren de militairen bij u thuis langsgesproken op zoek naar u. Een eerste bezoek aan uw woning dateert van 20 december 2012. U besloot hierop het land te verlaten. U reisde eerst naar een oom in Colombo. Daar kwam u aan op 28 december 2011. In de tussentijd werd een reisagent ingeschakeld om uw reis naar het buitenland te regelen. Op 15 januari 2012 verliet u Sri Lanka en reisde u in het bezit van uw eigen paspoort met het vliegtuig naar Maleisië. Daar verbleef u tot 8 augustus 2012, waarna u met een ander paspoort met het vliegtuig doorreisde naar Turkije. Daar verbleef u tot 17 augustus 2012. U reisde hierna over de weg verder naar België. Op 20 augustus 2012 kwam u in België aan en nog diezelfde dag diende u hier een asielaanvraag in. Uw broer, N.T. (...) (O.V. 6.254.148), verblijft hier reeds 5 jaar en is in het bezit van het Vluchtelingenstatuut. In totaal kwamen de militairen 4 keer bij u thuis langs op zoek naar u. Hun laatste bezoek aan uw woning dateert van februari 2012. Uit angst voor repercussies door de militairen verlieten ook uw broers T. (...) en P. (...) eind februari 2012 Sri Lanka. Ze bevinden zich op dit ogenblik ergens in Afrika en zouden van plan zijn naar België of Zwitserland te gaan. Ter staving van uw identiteit en/of asielaanvraag legde u volgende documenten neer: een kopie van het overlijdensattest van S.T. (...) en een vertaling naar het Engels van dit document; een kopie van het overlijdensbericht van S.T. (...); een krantenartikel uit de krant Thinakkural Daily van 19 december 2011 over het overlijden van S.T. (...) en een vertaling naar het Engels van dit artikel; uw identiteitskaart; een familiefoto; uw geboorteakte en een vertaling van dit document naar het Engels; de geboorteakte van uw moeder; een vertaling naar het Engels van de geboorteakte van uw vader en documenten van het Belgische Rode Kruis waaruit blijkt dat u na uw aankomst in België via deze organisatie op zoek bent gegaan naar uw broer in België.

## **B. Motivering**

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Er dient vooreerst te worden opgemerkt dat een aantal elementen met betrekking tot de door u uiteengezette reisweg van Sri Lanka naar België en de daarbij gebruikte reisdocumenten de geloofwaardigheid van de omstandigheden van uw vertrek uit Sri Lanka én van uw asielrelaas ernstig ondermijnen. U verklaarde op 8 augustus 2012 vanuit Maleisië naar Turkije te zijn gereisd gebruik makend van een ander (vals) paspoort dan het uwe. U slaagde er evenwel niet in de nationaliteit van dit paspoort of de naam van de identiteit van dit paspoort te geven. U geraakte in dit verband niet verder dan te verklaren dat het om een rood paspoort ging en dat het waarschijnlijk een moslimnaam bevatte. De reisagent zou u namelijk gezegd hebben dat het, het paspoort van een moslim betrof die op u leek (CGVS, p. 5). De ware naam van dit paspoort zou u evenwel nooit geweten hebben. Blijkbaar zou de smokkelaar u nooit daarover ingelicht hebben. Daarnaast bleek u evenmin te weten op welke plaats/luchthaven in Turkije u vloog en waar u ergens tijdens uw verblijf van 10 dagen in Turkije verbleef. Verwonderlijk in dit verband is tevens dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat u de reis van Maleisië naar Turkije met een vals Maleisisch paspoort aflegde (verklaring DVZ, vraag 35). Dat u bovendien evenmin weet via welke landen u over de weg van Turkije naar België reisde, komt evenmin de geloofwaardigheid van uw beweerde reisweg ten goede. Bij internationale vluchten behoren veelvuldige identiteitscontroles steeds tot de mogelijkheden en bovendien bestaat ook steeds de mogelijkheid om meermaals grondig te worden ondervraagd met betrekking tot uw persoon, uw reisdocumenten en (reis)bedoelingen - men kan hierbij ook steeds uitvoerig worden verhoord over de aard en de duur van het visum waarmee men reist en andere verplichtingen hiermee verbonden. Gelet op het grote risico dat u liep om door de verschillende autoriteiten tijdens deze vliegreis te worden gecontroleerd, kan verwacht worden dat u meer details zou moeten kunnen verstrekken over het paspoort waarmee u van Maleisië naar Turkije reisde en over de valse identiteit waaronder u

reisde. Indien u Maleisië werkelijk onder een valse identiteit zou hebben verlaten, kan worden verondersteld dat u goed voorbereid diende te zijn met betrekking tot de gegevens vermeld in de document waarmee u reisde. Hier kan nog aan toegevoegd worden dat u niet het minste begin van bewijs kon aanbrengen van uw beweerde vluchtroute (vliegtuigticket, instapkaart, bagagesticker, etc.). Het achterhouden van reisstukken maakt het tevens onmogelijk om uw reisweg na te gaan. Door geen duidelijk zicht kan geven op uw reisweg rijst dan ook sterk het vermoeden dat u mogelijks op een eerder tijdstip uit Sri Lanka vertrokken bent en/of mogelijks zelfs van elders naar België bent afgereisd. Dat u Sri Lanka schijnbaar probleemloos verlaten heeft, met gebruik van uw eigen paspoort, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw bewering problemen te kennen met uw autoriteiten.

Wat uw asielmotieven zelf betreft, moet worden vastgesteld dat er geen geloof kan gehecht worden aan de door u ingeroepen problemen met Sri Lankaanse militairen sinds 17 december 2011.

Allereerst moet hier gewezen worden op het feit dat uw verklaringen in dit verband afgelegd tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal cruciale tegenstrijdigheden vertonen met de inhoud van het door u neergelegde krantenartikel. Zo verklaarde u dat de moord op S.T. (...) werd gepleegd door militairen en dit op straat in Maha Rambaikulam, terwijl volgens het door u neergelegde artikel deze moord werd gepleegd door drie onbekenden in een 'Flower Garden' (CGVS, p. 5 en 6). In een conflict met daar aanwezige jongeren werd hij tijdens een gevecht door drie personen aangevallen en met een stok op het hoofd geslagen. Geconfronteerd met deze ernstige discrepanties tussen uw verklaringen en de inhoud van dit artikel, gaf u aan dat de krant de waarheid zou verdraaid hebben om niet over de militairen te moeten schrijven (CGVS, p. 8). Deze uitleg overtuigt evenwel niet, temeer daar u geen enkel ander document neerlegde waaruit op enigerlei wijze uw betrokkenheid bij deze zaak blijkt. Aangaand dit door u neergelegde artikel dient tevens te worden opgemerkt dat nergens uw naam hierin wordt vermeld. Ook dit ondermijnt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Voorts moet worden opgemerkt dat uw opeenvolgende verklaringen afgelegd tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal over het lot van uw vriend P. (...) niet overeenstemmen. Zo verklaarde u aanvankelijk tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal geen idee te hebben wat er met uw vriend P. (...) is gebeurd nadat jullie wegen op 17 december 2011 scheidden. U voegde er onmiddellijk aan toe dat elk contact met hem sinds deze gebeurtenis die dag verbroken is, alsook dat u evenmin via anderen nog iets van hem vernomen had (CGVS, p. 9). Wanneer hierover evenwel doorgevraagd werd, wijzigde u plots uw verklaringen in dit verband en stelde u dat u vanuit België van familie in Sri Lanka vernam dat op 20 december 2011 eveneens militairen naar P. (...) zijn woning waren gekomen op zoek naar hem; dat hij zich op dat ogenblik net zoals u ook verstopte bij een verwante; dat ze in totaal 3 of 4 keer bij hem thuis langskwamen met een tijdsinterval van 10 à 15 dagen en dat hij uiteindelijk na ongeveer een maand bij deze verwante te hebben verbleven ook genoodzaakt was naar het buitenland te vertrekken. Verdere details over zijn doen en laten sinds 17 december 2011 had u niet (CGVS, p. 9 en 10). Geconfronteerd vervolgens met deze plotse wending in uw relaas, slaagde u er niet in een coherente en logische uitleg hiervoor te formuleren (CGVS, p. 10).

Daarnaast zijn er nog meerdere andere tekortkomingen in uw asielrelaas op te merken. Zo kan hier gewezen worden op uw toch wel zeer passieve houding na de moord op uw vriend op 17 december 2011. Zo liet u na in verband met deze feiten op enigerlei wijze contact op te nemen met de politie om hen als getuige in het kader van het moordonderzoek te informeren over de ware toedracht van de feiten. Uw bewering in dit verband dat de politie deze zaak niet ernstig nam, is slechts een blote bewering niet gestoeld op enige tastbare of concrete feiten (CGVS, p. 11). U liet daarnaast ook na voor deze feiten en de problemen die u in dit verband kende ooit contact op te nemen met de Human Rights Commission of Sri Lanka in Vavuniya of enige andere mensenrechtenorganisatie of -activist in Sri Lanka. U stapte verder ook niet naar de pers of andere personen of instanties om uw verhaal te doen (CGVS, p. 12). Uw bewering dat noch u noch uw vriend P. (...) ooit door de politie werden gehoord in deze zaak en zij zelfs ook niet de moeite zouden genomen hebben om u op te roepen voor verhoor, roept tevens heel wat vraagtekens op, temeer uw verklaring dat niet alleen de ouders maar ook andere getuigen op de hoogte waren van uw aanwezigheid bij deze moord (CGVS, p. 8 tem. 12). De geloofwaardigheid van uw verklaringen dienaangaande wordt verder ondermijnd door de vaststelling dat u quasi geen notie had van het onderzoek naar deze moord. Zo wist u niet wie het gerechtelijk en politieel onderzoek naar deze moord leidde en bleek u weinig tot geen notie te hebben over de manier waarop dit verlopen is (CGVS, p. 11 en 12).

*Gelet op bovenstaande vaststellingen dient dan ook besloten te worden dat u getracht heeft uw asielrelaas binnen een bestaand verhaal (met name de moord op S.T. (...)) in te brengen of te construeren.*

*Volledigheidshalve dient nog te worden verwezen naar de huidige algemene toestand in Sri Lanka. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de oorlog in Sri Lanka op 19 mei 2009 eindigde met de overwinning van het Sri Lankaanse leger op het LTTE. Hiermee kwam een einde aan 26 jaar gewapend conflict in Sri Lanka. De situatie is sindsdien gevoelig verbeterd. Het LTTE is militair volledig verslagen en is momenteel niet meer actief in Sri Lanka. Er werd werk van gemaakt om het hoog aantal 'IDP's' (Internally Displaced Persons, interne vluchtelingen) te hervestigen, terwijl het merendeel van de personen die verdacht worden van banden met LTTE ondertussen werden vrijgelaten. Het UNHCR in zijn Eligibility Guidelines For Assessing The International Protection Needs Of sylum-Seekers From Sri Lanka d.d. 21 december 2012 wijst er weliswaar op dat algemene mensenrechtensituatie in Sri Lanka precair is, maar stelt dat in het licht van de huidige situatie in Sri Lanka alle aanvragen van asielzoekers uit Sri Lanka op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld en het al dan niet toekennen van een internationaal beschermingsstatuut er vooral van afhangt of de asielzoeker aannemelijk heeft gemaakt dat hij tot één van de door het UNHCR opgesomde risicoprofielen behoort. Bijgevolg kan worden geconcludeerd dat de algemene situatie in Sri Lanka op zich geen aanleiding geeft tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging op basis van etnische origine in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin is de algemene situatie in Sri Lanka van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Het profiel van een Tamil afkomstig uit het Noorden van Sri Lanka is evenmin voldoende om aanspraak te kunnen maken op een vorm van internationale bescherming. Dit was wel nog het geval volgens de UNHCR Eligibility Guidelines voor Sri Lanka van april 2009. U persoonlijk hebt op geen enkele wijze aangetoond tot één van deze door UNHCR opgesomde mogelijke risicoprofielen te behoren. De twaalf risicofactoren waar naar het Europees Hof voor de Rechten van Mens verwijst voor de beoordeling van asielaanvragen van Tamils uit Sri Lanka en andere risicofactoren gedetecteerd door het Commissariaat-generaal in haar Subject Related Briefing "Sri Lanka. Risico bij Terugkeer" (d.d. 21 maart 2013) werden voor zover relevant bij de beoordeling van uw asielaanvraag mee in overweging genomen.*

*De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, werd in bijlage in het administratieve dossier gevoegd.*

*De rest van de door u neergelegde documenten zijn evenmin van die aard om bovenstaande appreciatie te doen wijzigen. Uw identiteit, uw etnische origine, uw geografische herkomst, uw nationaliteit en uw familiesamensmelting, zoals blijkt uit een deel van de door u neergelegde documenten, staan hier vooreerst niet ter discussie. Deze documenten hebben evenwel geen betrekking op de door u aangehaalde vluchtmotieven. Wat het voor het overige door u neergelegde overlijdensbericht en overlijdensakte van S.T. (...) betreft, dient nog te worden opgemerkt dat hieruit geenszins uw aanwezigheid bij zijn moord blijkt, noch de door u aangehaalde omstandigheden waarin hij vermoord werd, blijkt. Dat hij inderdaad vermoord werd, staat hier voorts niet ter discussie.*

### **C. Conclusie**

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."*

#### **2. Stukken**

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een internetartikel van IPSnews "Terreur tegen persvrijheid in Sri Lanka duurt voort" van 1 februari 2011.

#### **3. Over de gegrondheid van het beroep**

3.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil

(Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3.2. Verzoeker beroept zich in een eerste en enig middel op een “*Schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet. Schending van de motiveringsverplichting van artikel 62 van de vreemdelingenwet. Schending van het artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.*”

3.3. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 62 van de vreemdelingenwet en 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing volledig kent. Hij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen, derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. Het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

#### 4. Over de gegrondheid van het beroep

4.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag berust in beginsel bij de asielzoeker zelf, zodat verzoeker – zoals iedere burger die om een erkenning vraagt – moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204).

4.2. De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of verzoekers verklaringen voldoende zijn om zijn voorgehouden problemen geloofwaardig en aannemelijk te maken. Hij houdt hierbij rekening met zowel de correcte, de foute, de vage als de ontwijkende antwoorden en houdt bij deze analyse rekening met het specifieke profiel van de asielzoeker. De commissaris-generaal is verder niet verplicht om alle aangebrachte feiten te controleren, zo dit al mogelijk zou zijn. De bewijslast ligt in de eerste plaats bij de asielzoeker (RvS 3 september 2004, nr. 134.545). Bovendien verplicht geen enkele bepaling of beginsel de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in diens bewijsvoering zelf op te vullen (RvS 16 november 2006, nr. 164.792).

Verder benadrukt de Raad dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het gewicht dat bij de beoordeling van de asielaanvraag aan elk onderdeel, motief of tegenstrijdigheid wordt gehecht kan verschillen maar het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoekers asielaanvraag.

4.3. Uit verzoekers verklaringen en uit het administratieve dossier blijkt dat hij Sri Lanka heeft verlaten omwille van het voorval op 17 december 2011, waarbij verzoeker en zijn twee vrienden zouden zijn aangevallen door 3 militairen en zijn vriend T. zou zijn omgekomen.

4.3.1. Verzoeker verklaarde op het CGVS dienaangaande dat hij en zijn vrienden werden tegengehouden door militairen op straat in Maha Rambaikulam, dat hij en zijn vriend P. een klap kregen waardoor ze van hun fiets vielen en dat *"mijn vriend T. werd geslagen door de militairen met een ijzeren staaf"* (zie gehoor CGVS p.5-6). Verzoeker heeft ter staving van dit incident een krantenartikel uit de krant Thinakkural Daily van 19 december 2011 neergelegd. Dit artikel stelt dat de moord op S.T. werd gepleegd door drie onbekenden in een *"Flower Garden"*. S.T. zou in een conflict met daar aanwezige jongeren tijdens een gevecht door drie personen aangevallen zijn en met een stok op het hoofd zijn geslagen. Terwijl het krantenartikel spreekt over *"3 onbekenden"* spreekt verzoeker over *"3 militairen"*; terwijl verzoeker het voorval situeert op straat in *"Maha Rambaikulam"*, stelt het krantenartikel dat het plaatsvond in een *"Flower Garden"*; terwijl verzoeker aangaf dat zijn vriend zou zijn gedood met een *"ijzeren staaf"*, maakt het krantenartikel melding van *"een stok"*. Verzoekers relaas wordt dan ook tegengesproken door het krantenartikel.

Verzoeker tracht de discrepanties te verklaren door in zijn verzoekschrift te stellen dat het met de persvrijheid in zijn land van herkomst zeer slecht is gesteld en dat het niet verwonderlijk is dat zijn versie van het verhaal niet overeenkomt met die uit de krant gezien de betrokkenheid van het leger. Hij voegt hier aan toe dat *"Indien hij, zoals het CGVS beweert, zijn asielrelaas binnen een bestaand verhaal (met name de moord op S.T.) had trachten in te passen, zou het toch logischer geweest zijn de bovenvermelde problemen omtrent de 'flower garden'/Poonthoddam, de al dan niet betrokkenheid van militairen bij het incident enz. te vermijden en gewoon de versie uit de krant te herhalen? Bovendien zou hij in dat geval niet de vragen over de persoonlijke situatie van zijn vriend hebben kunnen beantwoorden."* Dergelijke beweringen of vragen kunnen echter de discrepantie niet opheffen.

4.3.2. De ongeloofwaardigheid van verzoekers verklaringen wordt immers nog versterkt door verzoekers tegenstrijdige verklaringen over zijn vriend P., die eveneens bij het incident zou zijn betrokken geweest. Op het CGVS verklaarde verzoeker aanvankelijk dat hij niet weet wat er met P. gebeurde na het incident (zie gehoor CGVS: Vraag: *"Wat heeft P. gedaan?"* Antwoord: *"Weet ik niet; daarna is het contact met hem verbroken; hij zou naar zijn huis zijn gegaan; maar daarna geen contact meer"*) en dat hij hem nooit heeft proberen te telefoneren want *"ik had geen telefoon"* (Vraag: *"Heeft u van anderen nog iets van P. vernomen?"* Antwoord: *"Nee. Ik had geen telefonische contacten in die dagen en ik kwam ook niet uit de woning van mijn tante."*). Toen de vraag of verzoeker via anderen nog iets zou hebben vernomen werd geherformuleerd (zie gehoor CGVS p.9 *"Hebben uw ouders, uw broers; de rest van uw familie en kennissen nog iets vernomen over P."*) gaf verzoeker aan dat hij vanuit België van familie in Sri Lanka vernam dat op 20 december 2011 eveneens militairen naar P. zijn woning waren gekomen op zoek naar hem; dat hij zich op dat ogenblik ook verstopte bij een verwante; dat ze in totaal 3 of 4 keer bij hem thuis langskwamen met een tijdsinterval van 10 à 15 dagen en dat hij uiteindelijk na ongeveer een maand bij deze verwante te hebben verbleven ook genoodzaakt was naar het buitenland te vertrekken. Verzoeker poogt in zijn verzoekschrift deze plotse wending in zijn verklaringen over P. te verklaren door te stellen dat *"Indien men deze pagina's echter leest is er geen enkele tegenstrijdigheid te bespeuren: verzoeker had na het voormelde incident maar nog tijdens zijn verblijf in Sri Lanka geen contact met P.. Pas hier in België heeft hij over hem vernomen wat hij tijdens het gehoor vermeld heeft, nl. dat de militairen ook hem zijn komen zoeken en dat hij ook naar het buitenland is vertrokken."* Dit verweer is niet ernstig aangezien uit een eenvoudige lezing van het verhoorverslag wel duidelijk blijkt dat verzoeker oorspronkelijk uitdrukkelijk verklaarde niets over P. te weten, maar nadien zijn verklaringen bijstelde en aangaf dat hij via zijn broer die in België verblijft zijn ouders heeft gecontacteerd die hem dan zouden hebben ingelicht over het verdere lot van P.. Dit vormt een duidelijke indicatie dat verzoeker zijn relaas opbouwt naarmate doorgevraagd wordt.

Daarbij komt nog dat verzoekers houding na de feiten evenmin van aard is om zijn betrokkenheid als getuige te ondersteunen. Immers verzoeker heeft geen stappen gezet die van een getuige van de moord op een vriend kunnen verwacht worden. Verzoeker biedt zich niet aan als getuige, hij spreekt niet met mensenrechtenorganisaties. Dit duidt op een manifeste onverschilligheid. Dat hij niets van zijn vriend P. in Sri Lanka zou gehoord hebben of zich ter dege heeft geïnformeerd, kan er slechts op wijzen dat verzoeker de feiten zoals voorgesteld niet ervaren heeft.

4.3.3. De Raad ziet ten slotte niet in hoe het aan het verzoekschrift gevoegde internetartikel van 1 februari 2011 *"Terreur tegen persvrijheid in Sri Lanka duurt voort"* in concreto kan aantonen dat de feiten in het artikel van de krant Thinakkural Daily van 19 december 2011 zouden zijn verbloemd. Hierbij voegt zich nog de vaststelling dat verzoekers naam niet in het krantenartikel wordt vermeld, en dat verzoeker in gebreke is gebleven enig ander document neer te leggen waaruit zijn betrokkenheid bij het incident zou blijken. Bovenstaande vaststellingen doen ernstig twijfelen aan de waarachtigheid van verzoekers

verklaringen in het algemeen en zijn voorgehouden betrokkenheid bij het incident waarbij S.T. het leven zou hebben gelaten in het bijzonder.

4.3.4. De Raad stelt vast dat verzoeker geen enkele poging heeft ondernomen om bescherming te bekomen van de autoriteiten van zijn land. Hij ging niet naar de politie, stapte niet naar mensenrechtenorganisaties of mensenrechtenactivisten en heeft nergens aan derden zijn verhaal gedaan (zie gehoor CGVS p.12). Verzoekers bewering dat mensenrechtenorganisaties steeds een politierapport vragen vooraleer zij een klacht ontvangen, zodat dit evenmin voor hem een optie was, is niet ernstig. Immers dergelijke organisaties hebben net tot doel alle klachten te registreren, ook deze die de overheid niet aanneemt. Dit blijkt overigens ook duidelijk uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie. Verzoeker blijft bij herhalingen en vergoelijkningen zonder dat het verweer verder gaat dan een aantal niet-gedocumenteerde blote beweringen.

4.4. Verzoeker gaat in zijn verzoekschrift niet in op de argumenten van de bestreden beslissing die grondslag vinden in het administratief dossier en de toegevoegde objectieve informatie, die de Raad pertinent acht. Hij legt geen reisdocumenten of reisbescheiden neer waaruit zijn vliegreis naar Europa kan blijken. Verzoeker zou volgens zijn verklaringen per vliegtuig met zijn eigen paspoort naar Maleisië zijn gereisd. Vanuit Maleisië zou verzoeker met een ander paspoort met het vliegtuig naar Turkije zijn gereisd. Van hieruit zou hij over de weg naar België zijn gereisd. Verzoeker adstrueert op geen enkele wijze zijn voorgehouden reisweg terwijl hij, aangezien hij zowel in 2012 van Sri Lanka naar Maleisië en vandaar naar Turkije met het vliegtuig reisde, op zijn minst in het bezit moet zijn geweest van een vliegtuigticket, instapkaart of bagagelabel waaruit kan blijken met welke vlucht en waar en wanneer hij in Europa is aangekomen. Door geen reisbescheiden voor te leggen, maakt verzoeker op vrijwillige wijze iedere controle van zijn reisweg onmogelijk. Verzoekers verklaringen inzake zijn reisweg kunnen evenmin overtuigen terwijl een doelgerichte voorbereiding om elke nodeloze aandacht te ontlopen, onvermijdbaar is. Dat verzoeker geen enkel detail kende van het paspoort waarmee hij van Maleisië naar Turkije reisde, maar enkel kon aangeven dat de smokkelaar hem had gezegd dat het een paspoort van een moslim betrof die op hem leek (zie gehoor CGVS p. 5), is dan ook niet aannemelijk. Verzoeker geeft in zijn verzoekschrift aan dat hij niet inziet waarom *“een kwart van de motivering, aan de reisweg van verzoeker [wordt gewijd], terwijl dit toch niet de essentie van zijn aanvraag behelst”* en voegt eraan toe dat hem niets werd gevraagd tijdens het gehoor in verband met een vliegtuigticket, instapkaart of bagagelabel doch hij laat na enige reisbescheiden neer te leggen. Voor iedere vorm van internationale bescherming, zowel voor de status van vluchteling als voor de subsidiaire bescherming, berust de plicht tot medewerking op de verzoekende partij. Deze dient ter staving van haar asielaanvraag zo spoedig mogelijk alle nuttige elementen noodzakelijk voor de beoordeling van haar verzoek in te dienen. Deze elementen behelzen, naast coherente en gegronde verklaringen, onder meer alle documenten van verzoekende partij en relevante familieleden met betrekking tot identiteit, nationaliteit, landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet met artikel 4, lid 1 en 2 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Bij het ontbreken van deze elementen dient een aannemelijke verklaring gegeven te worden. De loutere opwerping van verzoeker dat *“over dit soort documenten werd hem tijdens het gehoor echter niets gevraagd”* volstaat daartoe niet. Aangaande verzoekers ongeloofwaardige verklaringen betreffende zijn reisweg, stelt de Raad vast dat dit maar één van de zovele motieven is geweest bij de weigering van zijn asielstatuut, wat echter wel degelijk belangrijk is bij de beoordeling van het asielrelaas gezien de reisweg en –documenten tevens indicatoren voor de waarachtigheid van het asielrelaas kunnen zijn. De commissaris-generaal heeft in de bestreden beslissing terecht vastgesteld dat verzoeker ongeloofwaardig was over zijn uiteengezette reisweg en de daarbij gebruikte reisdocumenten. Hij toont dan ook niet aan wanneer, waar en hoe hij zijn land in werkelijkheid verliet. Derhalve kon de commissaris-generaal volkomen terecht besluiten dat deze vaststellingen de algemene geloofwaardigheid van zijn asielrelaas ondermijnen.

4.5. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift tenslotte laat gelden dat *“het feit dat zijn broer erkend werd als vluchteling het bovenvermelde risico nog verhoogt. Het CGVS heeft hiermee geen rekening gehouden”*, antwoordt de Raad dat artikel 4.3 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 bepaalt dat een verzoek om internationale bescherming op individuele basis plaatsvindt en daarbij rekening wordt gehouden met, onder meer, alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip van de beslissing, met de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde stukken en met de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker *“teneinde te beoordelen of op basis van de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, de daden waaraan hij blootgesteld is of blootgesteld zou kunnen worden, met vervolging of ernstige schade overeenkomen”*. Elke aanvraag dient met andere woorden individueel te worden onderzocht waarbij de aanvrager op een voldoende

concrete manier dient aan te tonen dat hij een gegronde vrees voor vervolging of een persoonlijk risico op ernstige schade loopt. Verzoeker heeft asiel aangevraagd op basis van eigen asielmotieven, met name de aanval op hem en zijn vrienden waarbij een persoonlijke vriend werd gedood, zodat de commissaris-generaal bezwaarlijk kan worden verweten hier geen rekening mee te hebben gehouden. Voorts wordt niet aangegeven op welke grond zijn broer zou zijn erkend als vluchteling, noch het verband met verzoeker zodat ook de Raad hierover bezwaarlijk kan speculeren.

4.6. De overige door verzoeker neergelegde documenten vermogen geen ander licht te werpen op wat voorafgaat. De identiteitskaart, familiefoto, geboorteakte met vertaling, de geboorteakte van verzoekers moeder, een vertaling naar het Engels van de geboorteakte van verzoekers vader en documenten van het Belgische Rode Kruis waaruit blijkt dat verzoeker na zijn aankomst in België via deze organisatie op zoek is gegaan naar zijn broer in België, betreffen documenten aangaande verzoekers identiteit, etnische origine, geografische herkomst, nationaliteit en familiesamenstelling - elementen die door de commissaris-generaal niet betwist werden. Het overlijdensbericht en de overlijdensakte van S.T. bevestigen diens overlijden, maar geenszins verzoekers betrokkenheid bij de moord of de aangehaalde omstandigheden waarin hij vermoord werd.

4.7. Voor het overige brengt verzoeker ook doorheen zijn verzoekschrift geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoeker beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het beklemtonen van de waarachtigheid ervan en het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins bovenstaande vaststellingen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

4.8. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

## 5. Nopens de subsidiaire bescherming

5.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5.2. De Raad stelt vast dat uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad merkt op dat het duidelijk is dat, zoals voor iedere vorm van internationale bescherming, de geloofwaardigheid van het relaas wordt vereist, *quod non in casu*. Verzoekers relaas kan aldus niet als basis dienen voor een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

5.3. Uit de informatie die werd toegevoegd aan het administratieve dossier blijkt dat in het licht van de huidige situatie in Sri Lanka alle aanvragen van asielzoekers uit Sri Lanka op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld en het al dan niet toekennen van een internationaal beschermingsstatuut er vooral van afhangt of de asielzoeker aannemelijk heeft gemaakt dat hij tot één van de door het UNHCR opgesomde risicoprofielen behoort. Bijgevolg kan worden geconcludeerd dat de algemene situatie in Sri Lanka op zich geen aanleiding geeft tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging op basis van etnische origine in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin is de algemene situatie in Sri Lanka van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Het profiel van een Tamil afkomstig uit het Noorden van Sri Lanka is evenmin voldoende om aanspraak te kunnen maken op een vorm van internationale bescherming. Dit was wel nog het geval volgens de UNHCR Eligibility Guidelines voor Sri Lanka van april 2009.

De commissaris-generaal besloot dan ook correct dat verzoeker persoonlijk op geen enkele wijze aangetoond heeft tot één van deze door UNHCR opgesomde mogelijke risicoprofielen te behoren. Verzoeker verklaart zich in zijn verzoekschrift niet akkoord met bovenstaande vaststellingen en voert aan dat *“Uit de informatie die het CGVS voorlegt ter staving van de weigering van de subsidiaire bescherming aan verzoeker leidt hij een heel andere conclusie af, nl. dat Tamils die afkomstig zijn uit het*

*noorden van Sri Lanka (zoals verzoeker) en ex-asielzoekers (zoals verzoeker) die na een verblijf in het buitenland terug aankomen in Sri Lanka, grondiger ondervraagd worden dan andere terugkeerders, en soms ook gefolterd, (bronnen: Sri Lankan Advocacy Group, Freedom from Torture Foundation, Amnesty International, Human Rights Watch en Still Human Still Here)."* Het staat verzoeker vrij de aan het administratief dossier toegevoegde informatie te betwisten, doch het volstaat hierbij geenszins deze louter te ontkennen of tegen te spreken; verzoeker dient in deze zelf objectieve informatie aan te dragen die vermag de gegevens, analyses en conclusies uit de aan het administratief dossier toegevoegde dossier te weerleggen. Verzoeker verwijst louter naar een aantal algemene bronnen, met name *Sri Lankan Advocacy Group, Freedom from Torture Foundation, Amnesty International, Human Rights Watch en Still Human Still Here*, zonder deze aan zijn verzoekschrift te voegen. De Raad besluit dat het aanvoeren van algemene, ongestaafde en louter hypothetische bedenkingen, geenszins afbreuk doet aan de bevindingen van de commissaris-generaal, die steun vinden in de objectieve informatie toegevoegd aan het dossier.

5.4. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zijn asielmotieven voldoen aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

6. Waar verzoeker in ondergeschikte orde vraagt *"het dossier opnieuw over te maken aan de Commissaris-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen ten einde een correct juridisch onderzoek mogelijk te maken"*, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

7. Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

8. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

**Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

**Artikel 3**

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien september tweeduizend dertien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK